

KONKLUZJE GENERALNEGO ZGROMADZENIA ŚWIECKICH MISJONARZY KOMBONIANÓW MAIA, GRUDZIEŃ 2012

I. WYZWANIA ŚMK

- Mistrzem i Przewodnikiem dla ŚMK jest sam Chrystus, który prowadzi go/ją do spotkania z innymi; ŚMK jest wezwany/a do konsekwentnego życia wiarą.
- Modlitwa i Słowo Boże prowadzą nas do współuczestnictwa w działaniu z najuboższymi, najbardziej opuszczonymi oraz do dzielenia się charyzmatem z rodziną komboniańską.
- Każda grupa powinna wyznaczyć sobie 'kalendarz modlitw', rekolekcji, spotkań rewidujących ich życie wspólnotowe.
- Każdy ŚMK powinien podjąć zobowiązania w obszarach duszpasterskim i społecznym, włączając się aktywnie w życie lokalnego kościoła (parafii)
- Jesteśmy zobowiązani do zapewnienia ciągłości wspólnot ŚMK, zwłaszcza międzynarodowych; rozeznajemy, że jest to nasz priorytet.
- Wspólnoty ŚMK powinny rozwijać się w taki sposób, by umożliwiać realizację osobistego powołania swoich członków w pełni i przez całe życie.
- Wspólnoty ŚMK potrzebują wspólnej przestrzeni komunikacji, integracji i formacji, by dbać o więzi rodziny ŚMK.
- Potrzebujemy nadal podążać w kierunku autonomii, wzmacniać różnorodne grupy, troszczyć się o dobrą organizację a w przeżywaniu wspólnej tożsamości, pozostawać otwartymi na prowadzenie Ducha Świętego.

II. PRACA NAD FORMACJĄ ŚMK

Wstęp

Jako grupa świeckich misjonarzy opowiadamy się za formacją, która uwiarygodnia nasze powołanie („święci i kompetentni” – jak chciał Comboni). Formacja powinna być traktowana poważnie i trwać odpowiednio długo, by umożliwić dojrzewanie w powołaniu traktowanym jako Boży dar misyjnej służby.

Główne założenia formacji

Zapewnić drogę formacji, na której można odkryć, wzmocnić i pogłębić powołanie ŚMK, podążając za Jezusem Chrystusem jako wspólnota, zgodnie z charyzmatem św. Daniela Comboniego, na której wszyscy, niezależnie od kraju pochodzenia rozpoznajemy się jako ŚMK.

ZAŁOŻENIA POSZCZEGÓLNYCH STOPNI FORMACJI

1. - Poznanie

Założenie: Powitanie i umożliwienie wzajemnego poznania się.

2. - Rozpoznanie

Założenie: Towarzystwo kandydatowi w odkrywaniu jego powołania w procesie identyfikacji z charyzmatem Comboniego i misji.

3. - Formacja (na głębszym poziomie)

Założenie: Rozwinięcie poczucia przynależności i osobistego zaangażowania w ruch ŚMK

4. - Formacja ustawiczna

Założenie: Wierność życiowemu powołaniu; wybór życia zaangażowanego; świecki misyjny apostołat; wzmacnianie więzi między członkami ruchu.

5. - Szczegółowe przygotowanie

Założenie: Odpowiednio wczesne przygotowanie kandydata do wyjazdu na misje

6. – Formacja na misjach

Założenie: Dalsze uczestniczenie w programie formacyjnym, by sprostać wyzwaniom codziennego życia jakimi są m.in. zaangażowanie w lokalnym kościele, w życie społeczne, dzieląc się doświadczeniem z miejscowymi partnerami (ŚMK, MCCJ, siostry komboniani)

WYTYCZNE POMOCNE W SZKOLENIACH W RÓŻNYCH KRAJACH

Poniższe wskazówki nie są wyczerpujące lub konieczne, ale mają pomóc w przygotowaniu różnorodnych programów formacyjnych zgodnie z uzgodnionymi założeniami.

BLOKI TEMATYCZNE:

1. Dojrzałość osobista

- Radzenie sobie z uczuciami, rozwiązywanie konfliktów
- Życie wspólnotowe i wzajemne dzielenie się
- Świadomość siebie, zintegrowana osobowość, autentyczność, przejrzystość, dojrzałość emocjonalna
- Zagadnienia dotyczące seksualności
- Przywództwo, dynamika grupy, zdolności komunikacyjne
- Administracja, ekonomia i zarządzanie
- JPIC (Sprawiedliwość, Pokój i Ochrona Środowiska)

2. Dojrzałość chrześcijańska

- Biblia, sakramenty, modlitwa liturgiczna i wspólnotowa
- Katolicka Nauka Społeczna
- Wstęp do teologii i misjologii

3. Tożsamość i charyzmat

- Daniel Comboni
- Rodzina Komboniańska
- Tożsamość ŚMK
- Międzynarodowość
- Inkulturacja [język, kultura... (także tych, z którymi żyjemy w międzynarodowych wspólnotach)]
- Służba duszpasterska i społeczna

WAŻNE ZAGADNIENIA DO ROZWAŻENIA PODCZAS FORMACJI ŚMK

Biorąc pod uwagę proponowane tematy, każda prowincja dostosuje program formacyjny i jego etapy do realiów danej prowincji.

- W przypadku małżeństw, należy pracować nad motywacją i uczuciami pary, musi to być wezwanie dwóch osób (powołanie małżeńskie powinno mieć prymat nad misyjnym powołaniem ad gentes)
- Wykonywany zawód nie jest decydujący, jednakże ważny. "Święty i kompetentny" – powiedział Comboni.
- Doświadczenie misji i wspólnoty: kandydaci muszą mieć doświadczenie życia we wspólnocie przed wyjazdem na misje oraz możliwość konfrontowania tego doświadczenia z innymi ŚMK, by lepiej się poznać.
- Każdy z kroków formacji musi być zaplanowany, wspierany oraz oceniony. Należy podkreślić, że na każdym etapie formacji kandydatowi powinna towarzyszyć osoba kompetentna w tematyce misji.
- Formacja i wzrastanie w odpowiednim stylu życia powinny być osadzone w lokalny kontekst społeczno – ekonomiczno – kulturowy.
- Uważamy, że krótkie doświadczenie misyjne, które wiąże się z ze zmianą środowiska, pomaga w procesie przygotowania

- Musimy zwracać szczególną uwagę na osoby wracające z misji. W pierwszym okresie po powrocie takie osoby winne mieć odpowiednie 'towarzyszenie' tak by uzdrowić ewentualne zranienia i jeśli to możliwe, ułatwić reintegrację tych osób we wspólnocie.

III. KILKA WAŻNYCH ASPEKTÓW DO ROZWAŻENIA WS. TWORZENIA I FUNKCJONOWANIA WSPÓLNOT ŚMK:

- Przedstawianie i wprowadzenie nowych ŚMK
- Relacje między lokalnymi i zagranicznymi ŚMK
- Wspólny fundusz w każdej prowincji zarządzany przez ŚMK, w zależności od uzgodnień w danym z krajów
- Zapewnienie ciągłości projektu.
- Dbłość o dobrą komunikację
- Wiedza nt. działalności, realiów innych wspólnot, co ma ułatwić wspólne zaangażowanie
- Karty SMK z każdego kraju powinny zawierać rekomendacje zaakceptowane przez Komitety Kontynentalne i przez Generalne Zgromadzenia ŚMK.
- Co roku powinny odbywać się spotkania wszystkich ŚMK z danej prowincji
- Koordynatorem ŚMK powinna być osoba świecka
- Wspólnotowy projekt życia wspólnoty międzynarodowej powinien być przygotowany na początku każdego roku.
- Jeśli są ku temu warunki, plan aktywności powinien być opracowywany razem z rodziną Komboniańską
- Językiem wspólnoty powinien być oficjalny język kraju, w którym ŚMK działają, podczas służby misyjnej należy posługiwać się językiem osób, którym ŚMK służą.
- Dialog między angażującymi się prowincjami powinien być ciągły
- Do każdej prowincji ŚMK powinien być wyznaczony reprezentant MCCJ
- Powinniśmy zwracać szczególną uwagę, czy nasza działalność nie odbiera pracy lokalnej społeczności oraz czy nasz pobyt i zaangażowanie nie szkodzi pracy ewangelizacyjnej.

IV. INNE PROPOZYCJE ZGROMADZENIA

- ŚMK w danym kraju (prowincji) powinni funkcjonować w oparciu np. o spisany statut lub inny tego typu dokument
- Komitet Centralny powinien rozważyć obchodzenie święta ŚMK na międzynarodowym szczeblu, by świętować wspólną tożsamość rodziny ŚMK.
- Zgromadzenie zachęca grupy ŚMK do rozeznawania (modlitwa, refleksja, studia nad Combonim, dyskusja...) miejsca we wspólnocie osób, które mają komboniańskie powołanie misyjne, ale nie czują wezwania, by zostawić swój kraj, kulturę i wyjechać.
- W refleksji nad powołaniem świeckiego misjonarza (inspirowanej życiem Comboniego) oraz nad różnorodnymi sposobami realizacji charyzmatu, rozumiemy potrzebę otwartości i ducha współpracy pośród różnych punktów widzenia, by odnaleźć najwłaściwsze i komboniańskie podejście w tym zakresie.
- Kombonianie chcą brać udział w procesie formacji, tworzenia struktur i budowania niezależności ŚMK, by wzmacniać ich tożsamość jako świeckiej, komboniańskiej i misjonarskiej rodziny w służbie misjom.